

ansættelsen i saa Fald kommer til at stee med Kugler, for at de idetmindste kunne komme til at stemme efter deres Overbevistning, om de ogsaa ved Offentligheden afholdes fra at ytre sig frit. — Det er kun disse saa Bemærkninger, der ere af liden Betydning, som jeg har fundet Anledning til at gjøre ved dette Lovforslag, og idet jeg forøvrigt mener, at disse Punkter kunne komme under Overveielse i et Udvalg, hvis et saadant bliver nedsat, skal jeg med stor Glæde stemme for, at Loven gaaer til anden Behandling, og ligeledes for et Udvalgs Nedsættelse.

S. M. Petersen: Jeg kan ikke af Lovforslaget see, hvad Stilling saavel med Hensyn til Valgbarhed og Valgret, som med Hensyn til Beskatning, de Beboere kunne komme til at indtage, der boe paa Kjøbstadens Jorder. Ifølge Forordningen af 18de October 1811 er det tilladt at udstykke Kjøbstadjorder og derpaa at opføre Boliger under de Betingelser, Forordningen indeholder, og der gives da særegne Regler for Beskatningen, men dette er ikke omtalt i Lovforslaget. Jeg troer imidlertid, at der er Grund til at tage under nærmere Overveielse, om det ikke var rigtigt at have disse Bestemmelser, og navnlig den Bygafgift, som ved den nævnte Forordning er fastsat. Den kan blive meget stor; den kan i visse Tilfælde blive 1 Ede. Byg af hver Ede. Land, og det er en ganske enorm Afgift for Folk, der i flere Tilfælde boe temmelig langt fra Kjøbstaden og ikke i nogen væsentlig Grad nyde Godt af de communale Goder. Saavidt jeg kan see af Forordningen, kunne disse Beboere paa Kjøbstadjorder desuden komme til at deeltage i alle andre communale Afgifter, men det er ogsaa efter min Mening en temmelig ubillig Bestemmelse. Jeg kan, som sagt, heller ikke ret skjønne, hvorvidt disse Folk kunne komme med i Betragtning med Hensyn til Valget af Communalbestyrelsen, men ifølge Lovforslagets Bestemmelser troer jeg rigtignok ikke, det kan stee; thi det hedder „de af Kjøbstadens Indvaanere osv.“, og saaledes kunne de efter min Mening ikke kaldes. Naar de imidlertid bære en saa stor Deel af Communens Udgifter, var det dog ogsaa rimeligt, at de erholdt Valgret og Valg-

barhed. Jeg kan paavise Exemppler, hvor den nævnte Forordning af 18de October 1811 er i den Grad ubillig, at Nogle, der svare denne høie Afgift, fordi de boe paa Kjøbstadens Grund, ere saa at sige næsten afskaarne fra Kjøbstaden; de have ingen regulativmæssig Vej eller Gade til Byen; de kunne til visse Tider slet ikke komme dertil, og dog maae de betale denne store Afgift. Jeg har kun villet henlede Opmærksomheden herpaa, for at det i det vordende Udvalg mulig kan komme under Overveielse, om man dog ikke kunde finde sig foranlediget til at optage nogle Bestemmelser i Lovforslaget, som lidt nøiere betegnede Stillingen for disse Beboere af Kjøbstadjorder saavel med Hensyn til Valgret og Valgbarhed som med Hensyn til Beskatning.

Jørgensen: Jeg maa først udtale min Tak til den ærede Forslagsstiller, fordi han har bragt Sagen paa Bane, og dernæst til den høitærede Indenrigsminister for den Understøttelse, han har i Sinde at yde den. Dette, hvad Sagen i sin Almindelighed angaaer. Dernæst vil jeg tillade mig at sige et Par Ord om § 3, der handler om Valgmaaden. Jeg kan nu ikke finde det rigtigt, at efter denne Paragraph kun den mindre Halvdeel skal vælges af dem, der svare Afgifter til Communen, og derimod den større Halvdeel af den Femtedeel, som svarer de største Afgifter. Jeg kan ikke finde, at dette staaer i Samklang med den Valglov, hvorefter vi her ere forsamlede, og jeg troer derfor ikke, at Thinget til Slutning kan give sin Stemme til en saadan Bestemmelse. Der er i denne Anledning sagt, at der for nogle Aar tilbage er vedtaget en saadan Valglov for Landcommunernes Bedkommende. Ja, hvorledes det er gaaet til, skal jeg ikke indlade mig paa; men Saameget veed jeg, at fra den første Dag, jeg saae denne Lov, har jeg været meget utilfreds med den og navnlig af den Grund, jeg før har omtalt. Der er sagt, at der var ingen Misfor Nielsen yttret med den omkring i Landet blandt Befolkningen; det er maaskee tildeels sandt; men vi have for nogle Dage siden havt en Lov at behandle her, som ogsaa gif en to, tre Aar, uden at man saa at sige mærkede det Mindste til Misfor Nielsen